

Bert Kindåker, Birgitta Johansson, Maith Ekström och Per Nilsson vid ödetomten efter vårdshuset Tre Glas som skämmer Rejmyres centrala miljö.

Widar Andersson: En brandtomt som skämmer Rejmyre sedan ett kvarts sekel

Rejmyre 28 augusti 2021

Den första delen av denna krönika går att läsa i fredagens Folkbladet (27/8)

Föreningsmänniskor är ofta fantastiska. Det är mitt samlade intryck av livet i stort och inte minst efter att tidigare i veckan ha suttit ner och samtalat med Birgitta Johansson, Per Nilsson, Bert Kindåker och Maith Ekström i Rejmyres Byaråds styrelse. För att inte tala om mackföreståndaren Bengt-Erik "Jakob" Jakobsson! Ingen av dem är några ungdomar utan har tvärtom mängder av minnen från hur det var i Rejmyre förr. Men föreningar som Byaråd är till sin natur framåtlutande; de har blicken på nuet och på vad som ska göras framöver. Visst bär de på många berättelser om sådant som Byarådet och aktiva Rejmyrebor redan har utträttat under årens lopp. I centrum av berättelserna står förstås Qstar-macken. Att stationshuset från 1956 och tillhörande tvätthall från 1961 finns kvar och fortsatt ger service åt Rejmyreborna är helt och fullt Byarådets förtjänst. Birgitta Johansson ser varje kväll till att allt är som det ska med tvätthallen och med blommor och planteringar vid macken som den förrförra landshövdingen Björn Eriksson invigde med sin tordönsröst i januari 2010. Jakob Jakobsson ser varje dag till mackens pumpar och kvittorullar och håller kontakten med drivmedelsleverantören Qstar; företaget vars första mack öppnade i Östra Husby 1990. En annan berättelse om Byarådets samhällsnytta handlar om fiberdragning och är minst lika fantastisk som den om macken.

Bengt-Erik Jakobsson - som alla i Rejmyre kallar för Jakob kort och gott - har ett förflutet som entreprenör och handelsman inom tv-branschen. Under tidigt 1990-tal drog han fram ett eget nät för kabeltv. Han grävde ner rör där kablarna drogs och en stor del av samhället kopplades upp. När kabeltv slogs ut av andra överföringsmetoder så skänkte Jakob hela sin röranläggning till Byarådet. Byarådets medlemmar la ner mycket ideellt arbete på att dra ut kablarna ur rören för att istället ge plats för fiberledningar för snabb digital kommunikation. Genom Jakobs gåva och genom de stora ideella insatserna blev anslutningsavgifterna för Rejmyreborna bland de lägsta i hela landet!

Den ena dråpliga historien efter den andra drogs fram där vi satt inne i det lilla rum på bensinstationen som nu tjänstgör som nav och samlingspunkt för styrelsen i Byarådet: Toaletten vid badplatsen som Byarådet i samverkan med sommarstugeföreningen Linsen, Svea skog och Finspångs kommun gjorde i ordning fick vänta på bygglov under ett år. Medlemmen som gick in med ett räntefritt lån på 70 000 kronor en gång när undermålig likviditet höll på att sänka Byarådet. Pulkabacken, simskolan, boulebanan...Så mycket har hänt och så mycket har gjorts.

Jag frågade: I det stora hela hur går det för Rejmyre som samhälle och ort?

Som sig bör i en livserfaren grupp människor så startade styrelsemedlemmarnas svar med styrkorna i det Rejmyre som fanns när de växte upp.

– Jag minns att jag tänkte att Rejmyre var oslagbart. Här fanns så många arbetsplaster av så många olika slag. Glasbruket, armaturfabriken, Metallindustrier, möbel- och träföretag, två affärer, två banker, post, tandläkare, polis och hotell, sa ordföranden i Byarådet Per Nilsson.

I nästa andetag riktade Per och de övriga i styrelsen blickarna mot läget här och nu och framåt. Intresset för att bo i Rejmyre är starkt och växande. Även om bostadspriserna har gått upp också i Rejmyre på senare tid så finns det möjligheter att hyra och/eller köpa ett boende för överkomliga summor; jämfört med priserna i Norrköping eller Finspång.

– Många tycker att ett eget boende och en trygg uppväxt för barnen gör det värt att pendla från och till jobbet, sa Maith Ekström. Bert Kindåker berättade att det på Byarådets möten talades en hel del om vad som kan göras för att ungdomarna ska ha någonstans att vara.

– När jag var ung så fanns det två fik här där vi kunde sitta och "hänga" som man säger nu för tiden. Idag finns inget sådant och det vill vi gärna ändra på, sa Bert.

Byarådet trycker också på Finspångs kommun om att ta ansvar för utemiljön i Rejmyre. Den gamla kiosken mellan Glasbruket och Konsum är tämligen anskrämlig. För att inte tala om den gamla brandtomten efter värdshuset Tre Glas som brann ner i mitten av 1990-talet. Mitt i Rejmyre ligger resterna av värdshuset kvar efter ett kvarts sekel. Det är för bedrövligt. Kommunalråden Ulrika Jeansson (S) och Hugo Andersson (C) får se till att röja upp i Rejmyre.